

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΟΣ Α' Αριθ. Φύλ. 11

Κυριακή 15 'Ιουλίου 1946 Π.Ο.Η.

† ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Δελφοί: Στήμειτε και κρατείτε τὰς παραδόσεις ἀς δάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
Β'. Θεσσ. Κεφ. Β'. 15

Συνδρομαί: Ἐξάμηθος δοχ. 3.000. Ἐτησία 6.000
Ἐξωτερικοῦ δολ. 4.

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Μεγαρίδος Κύριον Κύριον Χριστοφῶρον Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι
Διευθυντής: Ὁ Σεβ. Ἅγιος Μεγαρίδος κ. Χριστοφῶρος

ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ζ'.

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἄρθρῳ ἡμῶν ἐλέγομεν ὅτι ἡ δύναμις τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς εἶναι τόσο μεγάλη καὶ δραστική, ὥστε εἶναι ἱκανὴ νὰ ἠθικοποιήσῃ καὶ ὁλοκλήρως ἀγρίους λαοὺς ὡς ἀναφέρει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος περὶ τῶν ἀγρίων καὶ ἀπίστων Γόθων.

Συνεχίζοντες δὲ λέγομεν ὅτι ἡ ἠθικοπλαστικὴ δύναμις τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι μυστηριώδης καὶ ἀκατάληπτος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν. Καὶ ὅπως ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἐγκλείει πολλὰ μυστήρια εἰς τὴν δογματικὴν αὐτῆς διδασκαλίαν ὑπερβαίνοντα τὴν ἀνθρωπίνην κατανόησιν οὕτω καὶ εἰς ἠθικὴν αὐτῆς διδασκαλίαν παρουσιάζει τοιαύτην ἐπίδρασιν καὶ ἀναμορφωτικὴν δύναμιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εἰς Χριστὸν πιστευόντος, ἥτις ὄντως τυγχάνει ἀκατάληπτος εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν καὶ ἀκατόρθωτος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν. Ἀλλὰ τὸ μυστήριον τοῦτο ἤγουν ἡ θαυμασία ἀλλοίωσις, ἣν ἀπεργάζεται εἰς τὸν ἕσω καὶ ἔξω ἄνθρωπον ἡ δύναμις καὶ ἐνέργεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως καίτοι εἶναι ἀκατάληπτος εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, οὐχ' ἦρτον ὅμως καθίσταται αὐταπόδεικτος ἐκδηλουμένη οὐ μόνον ἐν λόγοις φωτεινοῖς ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ θεαρέστοις. Ὅτι βεβαίως συμβαίνει ἡ θαυμασία αὕτη ἀλλοίωσις εἰς τὸν ἐλικρινῶς καὶ ἐν βαθείᾳ ἐπιγνώσει πιστευόντα εἰς τὸν Χριστὸν, τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον, ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μυστήριον τῆς τοιαύτης μετοβολῆς τοῦ ἕσω ἀνθρώπου εἶναι τὸ πῶς ἐπιτελεῖται αὕτη καὶ πόθεν ἔχει τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν καὶ πόθεν ἀντλεῖ οὕτως τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν τῆς τοιοῦτης ἠθικῆς μεταμορφώσεως.

Πρὸ παντὸς δηλοῦμεν ὅτι ὡς κριτήριον διὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἠθικοῦ τούτου φαινομένου θὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς τῆ λογικῆ καὶ τὴν συνείδησιν, ἥτις εἶναι ἡ ἀπταιστος καὶ ἀλάνθαστος στάθμη τῶν ὑπερκοσμίων καὶ ὑπερφυσικῶν συναισθημάτων τῆς ψυχῆς.

Διότι ὅπως ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν μεταχειρίζεται ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τὸν λόγον καὶ τοὺς φυσικοὺς νόμους πρὸς πειραματικὴν κατὰληψιν καὶ ἐξήγησιν τῶν διαφορῶν ἐ-

πιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀποτελεσμάτων οὕτω καὶ εἰς τὸν ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν κόσμον διὰ τὴν κατὰληψιν καὶ ἐξήγησιν τῶν διαφορῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν φαινομένων χρησιμοποιοῦν οἱ ἠθικολόγοι τὴν ἐσωτερικὴν συναίσθησιν ἥτις τὴν συνείδησιν, ἥτις ἐπέχει εἰς τὰ τοιοῦτου εἶδους ζητήματα τόπον νοήσεως καὶ λογικῆς κρίσεως. Διὸ καὶ ὅσοι τῶν ἐπιστημῶν τῶν ἐρευνητῶν τὰ φαινόμενα τῆς ψυχῆς μετεχειρίσθησαν ὡς κριτήριον οὐ μόνον τὴν λογικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν συνείδησιν οὕτοι κατ' ὀρθὴν ἴσιν νὰ συμβιβάσῃ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν τὰ ἐξαχθέντα πορίσματα ἐκ τῶν φαινομένων τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τῶν ἠθικῶν κινήσεων καὶ ἀλλοιώσεων τῶν συμβαινουσῶν ἐν τῇ ἠθικῇ ζωῇ τοῦ ἀνθρώπου. Καθ' ὅσον ἡ Χριστιανικὴ Ἐρησκεία ὅπως εἰς τὸ θεολογικὸν καὶ δογματικὸν αὐτῆς μέρος περιλαμβάνει καὶ ἐννοίας ὑπερβαίνουσας τὸν ἀνθρώπινον λόγον καὶ τὴν λογικὴν κρίσιν οὕτω καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ ἠθικὸν αὐτῆς μέρος παρουσιάζει φαινόμενα ἠθικὰ ὑπερβαίνοντα τὴν φυσικὴν πειραματικὴν καὶ τὴν λογικὴν κατανόησιν.

Εἶναι δὲ εὐχῆς ἔργον ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῶν πιστευτῶν καὶ τῶν πρακτέων δὲν εἶναι ἀπόρροια μόνον τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ σπουδῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς συναισθήσεως καὶ συνειδήσεως τῆς ψυχῆς. Διότι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θὰ ἀπεκλείετο τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τὸ πλεῖστον τῆς ἀνθρωπότητος τὸ ἀμοιροῦν γνώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως. Καὶ ὅπως ὑπὸ ἔποψιν Δογματικὴν τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου θὰ διετέλει ἐν τῷ σκότει καὶ τῷ ἄγνοιστῳ ὅπως ὁ ἀγράμματος καὶ ἀνεπιστήμιος κόσμος θὰ ἐκυλιέτο εἰς τὰ βορβορώδη τέλματα τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀνηθικότητος.

Οὐαὶ δὲ εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως ἂν ἡ Χριστιανικὴ Ἐρησκεία δὲν ἠδράζετο ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ δὲν συνεκράτει τὰς μάζας τοῦ ἀγραμμάτου λαοῦ, ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ὅπουλο συνήθως ἐξαπολύονται αἱ κοινωνικαὶ θύελλαι καὶ πολιτικαὶ ἀναστατώσεις καὶ ἀνατροπαί.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἐννοίαν τοῦ θέματος ἡμῶν λέγομεν ὅτι ἡ θαυμαστὴ αὕτη ἀλλοίωσις ἥτις παρετηρήθη εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις τῶν πιστῶν καὶ δὴ τῶν πρώτων χριστιανῶν τὴν πηγὴν αὐτῆς καὶ τὴν αἰτίαν ἔχει εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὸ ἠθικὸν σθένος, ὅπερ ἠρυσθήσαν οὕτοι ἐκ τῆς χριστιανικῆς πίστεως διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων τῆς ὁποίας μεταδίδεται εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ χάρις καὶ ἡ Θεῖα δύναμις αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα θύραθεν γνῶσις καὶ σοφία περιορίζεται μόνον εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας, ἀπτεται δὲ αὕτη ἐπὶ τοσοῦτον μόνον τῆς καρδίας ἐφ' ὅσον ἐπαγγέλλεται αὕτη νὰ ἐξυπερετήσῃ τὸν ἐγωῖσμὸν τοῦ ἀνθρώπου εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως. Ἐνῶ ἡ ἔσω σοφία καὶ χριστιανικὴ φωταγωγία ἐκτὸς τοῦ ὅτι φωτίζει καὶ καταναγάζει τὸν νοῦν ἐμπνέει καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σθένος μυστηριώδες καὶ ἀκαταγώνιστον ἠθικὴν δύναμιν καὶ ρώμην οὕτως ὥστε νὰ δύναται αὕτη νὰ ἐπιτελῇ ἔργα ἀξιάγαστα καὶ θεάρεστα ἐξυπηρετοῦντα οὐχὶ τὸν ἐγωῖσμὸν καὶ τὸ ἴδιον συμφέρον ἀλλὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ τὴν εὐπραγίαν τῶν πολλῶν.

Ναὶ ἡ θύραθεν γνῶσις καὶ σοφία παρήγαγεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλοσόφους ἐγωῖστας καὶ κομπορημονίας ἥμιστα ὠφελήσαντες τὸν κόσμον ἀπὸ πρακτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως ἐνῶ ἡ Χριστιανικὴ Πίστις καὶ Σοφία παρήγαγε τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Ἀποστολικούς Πατέρας τοὺς Ἀπολογητὰς τοὺς Θεοφόρους ποιμένας καὶ οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους, οἵτινες οὐ μόνον ἐφώτισαν ἀλλὰ καὶ ἠθικοποίησαν τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀγνῆς καὶ θεαρέστου πολιτείας αὐτῶν.

Ἡ ἀκραφνῆς ἠθικῆ καὶ ἐν γένει ἡ ἀρετὴ ἔχει τοιαύτην σχέσιν καὶ συναφειαν πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ὥστε τὸ πρῶτον νὰ ἦ φυσικὸν ἀπαύγασμα καὶ ἀπόρροια τοῦ δευτέρου. Πίστις καὶ ἠθικὴ εἶναι τόσῳ στενά συνδεδεμένα καὶ ἀλληλέγγυα ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑφίσταται κυρίως τὸ ἐν ἑνῷ τοῦ ἑτέρου. Διὸ καὶ ὁ οὐρανοφάντωρ Μέγας Βασίλειος λέγει. «Καὶ γὰρ δογμάτων εὐθύτης πολιτείας κοσμιότητα συνεπάγεται, πράξεων δὲ καθαρῶ-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Αι Ξετιάσεις των Έκκλησιαστικών Κατηχητικών Σχολείων Γ.Ο.Χ.

Η Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας των Γ. Ο. Χ. λαβούσα υπ΄ όψιν την ύψιστην άποστολήν των Κατηχητικών Σχολείων και τήν άνάγκην τής ύπάρξεως τοιούτων, μάλιστα δε κατά την παρούσαν περίοδον, καθ΄ ήν τό πέρασμα τοϋ πολέμου δέν άφικε ουδέν όρθιον και άπρόβλητον, άλλα παντού έσοκρίπισαν θρήνοι, όδυρμούς, αίματα, δυστυχίαν, πόνον και έρείπια επί έρείπιων, έσβυσε δε και τήν τελευταίαν άκτίνα τής ήθικής και πνευματικής ζωής, και άφηκε τόν άνθρωπον έρμαιοι τής κακίας και τοϋ μαρσαμοϋ, περίοδον καθ΄ήν έργον έπιβεβλημένον εις δλους τυγχάνει ή περιουλογγ, και ή άνασυγκρότησις επί ήθικών και χριστιανικών βάσεων, ήθέλησε και αύτη εις τό μεγάλο αυτό έργον τής περισυλλογγς και τής άνασυγκροτήσεως να θέση μικρόν τινά λίθον και προέβη εις τήν άναδιοργάνωσιν των υπό τής Ένώσεως των Νέων Ιδρυθέντων όλιγων Κατηχητικών Σχολείων και τήν ίδρυσιν νέων τοιούτων.

Τό ευγενές και ύψηλόν τούτο έργον τής άναδιοργάνωσης και Ιδρύσεως Κατηχητ. Σχολείων εις τοις Νασούς Πειραιώς και Άθηνών και τινών Έπαρχιών. ή Ίερά Σύνοδος ανέθεσε εις τόν Σεβασμιώτατον Έπίσκοπον Διαυλείας κ. Πολύκωρον.

Ο Σεβασμιώτατος άναλοβών τό έργον τούτο μετά τής διακρινούσης Αυτόν προθυμίας και ζήλου, έβάδιση ευχαριστως πρός ολοκλήρωσιν τοϋ έργου.

Συνέστηρεν Δ. Συμβούλιον έκ Κυριών ΓΟΧ με τήν άποστολήν να ξευύρη τούτο κατάλληλα πρόσωπα έκ κυριών και δεσποτικών δυναμένων να αναλάβωσι τό τό έργον των Κατηχητριών έν τοις Σχολείοις.

Πράγματι έντός όλιγου τά πρόσωπα ξευερέθησαν και ούτω κατηχητοη ώς άκολουθώς ή Διοίκησις και τό Κατηχητικόν προσωπικόν.

Τό Διοικητικό Συμβούλιον άπετελέσθη έκ των έξης Κυριών.

- Καλλιόπης Ι. Δέρβου Αντιπρόεδρος
Έλένης Καλυβίτου Ταμίας
Ίωάννης Κιοούσης
Εύγενείας Γιαννούση
Πηνελόπης Πηγαδίτου
Μαρίας Πλυτά
Αικατερίνας Παπαγγελή
Σταματίνας Μάγκου
Μαρίας Παπαμακαρίου
Άδωνάντιας Άποστολάκου
Σωσάννης Λούβαρη
Θεοδώρας Παναγιωτοπούλου

Αι ώς άνω Κυρία έκτός των άλλων καθκόντων αυτών ειχον τήν υποχρέωσιν να παρακολουθώσι τά μαθήματα καθ΄ έκάστην Κυριακήν και να έπιβλέπωσιν τήν κανονικήν λειτουργίαν των Σχολείων.

Εις τά Κατηχητικά Σχολεία τής Έκκλησίας των ΓΟΧ έδίδασαν μετά ζήλου Θείου και έξαιρετικής έπιμελείας και με λαμπρότητα άποτελέσματα άτινα άπολύτως ίκανοποίησαν τήν Ίεράν Σύνοδον ιδιαίτερος δε τόν Σεβασμιώτατον Άγιον Διαυλείας.

Οι κάτωθι Κατηχηταί και Κατηχητριαί : Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρ. Κοσμής Καράμπελας έν Πειραιεί. Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρ. Χρυσόστομος Σταμούλης έν Θήβαις Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρ. Λογγίνος εις Λιόπσει.

Σταύρος Καραμήτσος έν Πειραιεί
Αικατερίνη Άθασασάκη
Παναγιώκη Κορελάκη
Πηνελόπη Κουζίγιαννη
Έλένη Κουζίγιαννη
Φλωρεντία Σταυροπούλου
Αικατερίνη Γυκούγκουλη
Σεβαστή Δέδε
Αικατερίνη Καπετανάκη
Μαρία Σταματίου
Παναγιώτα Κιοούση
Αικατερ. Φουρνονεράκη

Θεοδώρα Τσούμα
Χαρίκλεια Κοτσούρη
Χρυσούλα Βρανό
Χρυσούλα Λύκου
Ευγενία Γιαννούση

Ήλειτούργησαν κανονικώς καθ΄ όλον τό σχολικόν έτος έν Άθήναις, έν Πειραιεί, έν Θήβαις και εις Λιόπσει τριάκοντα έκκλησιαστικά κατηχητικά σχολεία εις ά έφοίτησαν άνελιπώς έπτά χιλιάδες μαθηταί και μαθήτριά.

Τό σχολικόν έτος διήλθον οι μαθηταί και αι μαθήτριά με πραγματικόν ένθουσιασμόν και χαράν, καθρητίσθησαν δε πνευματικώς δια των έργων μαθημάτων, δια τής έξομολογήσεως και τήσκονής συμμετοχής αυτών εις τό Μυστήριο τής Θείας Μετολήψεως.

Αι κατηχητριά έπέδειξαν άφθαστον ζήλον και έξαιρετικήν άφοσίωσιν πρός τό μεγάλο τών έργων.

Ύποτεταγμένοι έν πλήρει πειθορχία και ύπακοή εις τά κελεύσματα τοϋ Σεβασμιώτατου και τοϋ Διοικ. Συμβουλίου, όπερ με έπικεφαλής τήν κ. Κ. Δέρβου ήρρύπησεν έν τή παρακολούθησι και τών έλαχίστων λεπτομερειών τής έπιτυχίας τοϋ σκοποϋ των κατηχητικών σχολείων.

Επί τή λήξει των μαθημάτων διοργανώθησαν εις τούς Ι. Νασούς των ΓΟΧ διάφοροι έορταί υπό τοϋ Δ. Συμβουλίου και τών όκαατών και ζηλευτών κατηχητριών.

Εις τας έορτάς έψάλησαν άσματα άηγγέλθησαν ποιήματα και έγένοντο έρωτοαποκρισις επί των διδασθέντων μαθημάτων.

Εις τας έορτάς ταύτας παρέστη ό Σεβασμιώτατος Διαυλείας όστις ώμίλει πρός τούς μαθητάς και μαθήτριάς και προσέφερε βροβεία και δώρα εις άπαντας.

Η απόδοσις των κατηχητικών σχολείων υπήρξε άνωτέρα πάσης προσδοκίας και περιγραφής.

Διά ταύτα ή Ίερά Σύνοδος έκφράζει και δημωσία τήν ευαρέσκειαν Αυτής πρός τό Δ. Συμβούλιον των έκκλησ. κατηχητικών σχολείων πρός τας διευθυνούσας και τας άξιως παντός έπαίνου κατηχητριάς. Ώσαύτως δε πρός τούς εύλαβεστάτους Ιερείς, οϋτινες άναγνωρίζοντες τήν σπουδαιότητα των κατηχ. σχολείων και τήν υποχρέωσιν αυτών πρός αυτά περιέβαλον αυτά μετά στοργής και ένδιαφέροντος.

Και τέλος πρός τούς γονείς των παιδιών, οϋτινες άναγνωρίζοντες τήν έκ των κατηχ. σχολείων ώφέλειαν των τέκνων των και τό ίδιον των κέρδος δέν παρέλειψαν να καθοδηγοϋν άνελιπώς αυτά πρός τά σχολεία.

Αυτή υπήρξε η δράσις των κατηχητικών σχολείων έν γενικαίς γραμμαίς κατά τό λήξαν σχολικόν έτος.

Ευχόμεθα κατά τό προσεχές ή Έκκλησία να ένωθι και όλα τά παιδιά τής όρθοδοξίας να συνδιδάσκωνται τά Ιερά γράμματα.

Εάν όμως έπιτρέψη ό Κύριος να συνεχισθι ή διαίρεσις εις τό Σχίσμα, τότε εις τό τελειότερον θα διοργανωθώμεν και θα άποδώσωμεν τά βέλτιστα εις όδεςν Θεοϋ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ Γ.Ο.Χ.

"Ολοι εις τά παρρητήματα άνά τήν Έλλάδα και εις τήν Πρωτεύουσαν Νέοι ένταχθητε υπό τήν Σημαίαν τής Χριστιανικής Ένώσεως Νέων Γ. Ο.Χ. ή όποια έχει έδραν εις τας Άθήνας και Γραφεία επί τής όδοϋ Χαλκοκονδύλη 7.

Ο σκοπός τής είναι να φέρη κοντά εις τόν Χριστόν και να άναγεννηθητε επί νέων βάσεων ήθικών και χριστιανικών.

Ιδρύσατε παρρητήματα όπου παρρητήματα τής Έκκλησίας και των Γ.Ο.Χ. άνά τήν Έλλάδα.

Αναγγείλατε τήν ίδρυσιν τοϋ παρρητήματός σας εις τόν πνευματι-

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ Η.Ο.

Table with 3 columns: Day (Δευτ., Τριτ., Τετ., Πέμ., Πασ., Σάβ., ΚΥΡ., Δευτ., Τριτ., Τετ., Πέμ., Πασ., Σάβ.), Numbers (Π., Ν.), and Feasts (Αθηνογένους Ιερομ., Μαρίνης Μεγαλομ., Αιμιλιανού μάρτ., Μακρίνης όσιος, Προφ. Ηλιού (άργία), Συμεών Σαλού Ίωάννου, Η΄ Ματθ. Μαγδαλ. θεοφ., Φωκά Ιερω Ίεζεκιήλ προφ., Χριστίνης Μμ., Ερμογ.μ., Κοίμησις Αγ. Άννης, Παρ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ όσιου, ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ Προχόρου, Νικάνορος μ.)

κόν Ήγέτην τής Ένώσεως Σεβασμιώτατον Έπίσκοπον Διαυλείας κ. Πολύκωρον Ίνα λάβητε τας εύλογίας αύτοϋ.

Εύλαβεστάτοι Ιερείς πρωτοστατήσατε εις τό μεγάλο αυτό έργον εινα μέρος τής Ύψηλης άποστολής σας.

Έκ τοϋ Πν. Ήγέτου τής Ένώσεως

Ένδιαφέρουσα και λίαν έπίγούσα Δήλωσις δια τά άνά τήν Έλλάδα Παρρητήματα

Ύπομνηστικώς εις τούς εύλαβεστάτους Ιερείς και τά εΰσβη Συμβούλια των άνά τήν Έλλάδα ημετέρων Παρρητημάτων τήν υπ΄ αριθ. 36-27/11-7 46 ημετέρων εγκυκλίου, προτροπόμεθα πατρικώς έπος τό ταχύτερον ενεργήσωσι συμφώνως πρός αυτήν γνωρίζοντες ήμίν ήγκαίρωσ τό άποτέλεσμα των ενεργειών των.

Επίσης τό ταχύτερον άποτειλωδίν εις τά Γραφεία τής Ι. Συνόδου τό όνοματεπώνυμον τοϋ Έφημερίου, τόν Νάον εις δν έδνωμενεύει και τήν διεύθυνσίν του. Επίσης τό όνοματεπώνυμα των μελών των Διοικ. Συμβουλίων και διευθυνών τοϋ προέδρου.

Συνιστάμεν επί τούτοις πατρικώς έπος όχημοφύονται ήμέως πρός τας ημετέρας εγκυκλίους και ενεργώσι τό ταχύτερον υπ΄ αυτών, έφ΄ όσον τούτο επιβάλλει τό συμφέρον τοϋ άγώνος τής Ίερός ήμυν Πίστεως δι΄ ήν άγωνισόμεθα.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τήν 26ην Ίουλίου π. ή. έορτήν τής όσιομάρτυρος Παρασκευής, πανηγυρίζει ή άνωθεν τοϋ Μενιδίου Ίερά Μονή τής Άγίας Παρασκευής εις ήν, θα τελεσθι άφ΄ έσπέρας Άγρυπνία Ιερουρογόντος ένός εκ των Άγλων Αρχιερέων. Παρακαλοϋνται οι έν Χριστώ άδελφοί όπως τιμήσωσι τήν έορτήν και πανήγυριν ταύτην.

Έκ τής Ίερας Μονής

Τήν αυτήν ήμέραν πανηγυρίζει ό ένταύθα και επί τής Διοσκουρών 6 Μοναστηραύ Ίερός Νασός τής Άγίας Παρασκευής, άφ΄ έσπέρας θέλει ψαλει ό Μέγας έσπερινός, τήν δε έπομένην θα τελεσθι ή Θεία Λειτουργία μετ΄ άρτοκλασίας χοροστατούντος ένός εκ των Άγλων Αρχιερέων.

Παρακαλοϋνται οι έν Χριστώ άδελφοί όπως τιμήσωσι τήν έορτήν και πανήγυριν ταύτην.

Η Έκκλησ. Έπιτροπή

Λόγω πληθώρας ύλης ή συνέχεια τής ΔΑΊΚΗΣ ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗΣ εις τό έπόμενον.